

universitātes avīze

2003. GADA
AUGUSTS

Latvijas Universitātes izdevums (iznāk kopš 25.09.1922.)

speciāl-
izlaidums

Sveiciens Jaunā Studenta svētkos!

Sveicu Jūs Jaunā Studenta svētkos un esmu priecīga par katru no Jums, kas esat izvēlējušies turpināt savas izglītības gaitas universitātēs un augstskolās!

Studēt ir svarīgi ne vien Jums katram savas personības izaugsmei un nākotnes iespēju paplašināšanai. Jūsu zināšanas ir attīstītas un gudras Latvijas nākotnes pamatā, jo mūsu valsts aug caur savu studentu kvalitāti. Jūs esat tās nākotnes garants, bagātība un cerība. Jūs būsiet ne vien Latvijas studenti, bet vienlaicīgi arī Eiropas studenti, kas met Jums lielāku izaicinājumu un pavisam noteikti sniedz plašākus iespēju apvārnus. Izmantojiet tos!

20. septembrī tautas nobal-sošanās mums ir jāzlemj, vai mēs vēlamies sev šīs iespējas - būt Rietumu demokrātisko vērtību telpā. Aicinu Jūs visus doties izlemt savu nākotni, studenta nākotni, jo tikai caur savu cilvēku izglītību un atbildīgu darbu Latvijā var ieņemt cienīgu vietu Eiropā un pasaulē gan dažādās sfērās atsevišķi, gan pasaules kartē kopumā.

Pasaule savos kontaktos vērtēs Jūs kā savas valsts vizitkarti, tāpēc novēlu Jums nerimstošu zinātkāri, ieinteresētību un aktīvu nostāju pret sa-

vas dzīves un savas valsts veidošanu! Lai Jums veicas!

Latvijas Valsts prezidente
VAIRA VĪKE-FREIBERGA

Latvijas Universitātes Jaunie studenti, šī diena ir Jūsu pirmo Aristoteļa svētku diena! Svētkas iesākas ar pirmo kopīgi dziedāto Universitātes himnu Rīgas pilsētas svētajā laukumā un turpinās ar svinīgo gājēju pa Smilšu ielu, gar Brīvības pieminekli līdz nu jau uz mūžu savai *Alma mater* Raiņa bulvāri 19. Atgādinu, ka pie svētku norises pieder arī Latvijas Universitātes studenta apliecinību saņemšana, kā arī līdzdalība pirmajā studenta, domājams, neaizmirstamā nakts ballē Dzelzceļa vēstures muzejā. Šī balle ir Universitātes, Jūsu vecāko kursa biedru un labvēļu dāvana Jums!

Vēlot izturību un radošu veiksmi turpmāko studiju garajā ceļā, vēlos vērst Jūsu uzmanību uz kādu būtisku faktu. Jau rīt Jūs kā LU pilntiesīgi personāla pārstāvji iegūsiet ne tikai jaunas tiesības, bet, pieaugot pienākumu skaitam, saskaņā ar LU Satversmi arī kļūsiet līdzatbildīgi par savas Universitātes un Latvijas valsts attīstību. Tajā skaitā arī par LU vadības programmas

pamatēžu īstenošanu, kas no-saka, ka

“Efektīvas, mūsdienīgas akadēmiskās vides pilnveidošana, kas nodrošina akadēmiskā personāla un studējošo vajadzības, ir galvenais Universitātes uzdevums. Vienlaicīgi ar Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā Latvijas Universitātei ir jāšķir par pilnībā līdzvērtīgu partneri Eiropas augstākās izglītības sistēmā.”

Latvijas Universitāte ir universitāte ar visplašāko studiju spektru Baltijā, kurā iespējas papildināt zināšanas var atrast gandrīz visās nozarēs, izņemot lauksaimniecību un virkni inženiera profesiju. Un ne tikai tāpēc, ka mēs esam lielākā Universitāte, bet galvenokārt tāpēc, ka mūsu zinātnisko bāzi bez 13 fakultātēm, pa kurām Jūs esat sadalījušies, veido arī 31 institūts ar vairāk nekā tūkstoš pētniekiem 110 zinātņu nozarēs un apakšnozarēs. Mēs Universitātē esam lepi ar saviem zinātniekiem, kas ir atzīti zinātnes lideri pasaules mērogā. Tagad tieši no Jums ir atkarīgs, cik ātri tiks atrasts savs pētniecības virziens LU un savs SKOLO-TAJS.

Lai Jums veicas!

LU rektors profesors **IVARS LĀČIS**

foto: Ioms Grimbergs

Aristoteļa svētki, kas laika gaitā ieguvuši nosaukumu Jaunā Studenta svētki. Diena, kad pirms mācību gada sākuma tiek visi jaunie studenti, taču ierodas arī pieredzes bagātākie.

Atceroties savus pirmos Aristoteļa svētkus, prātā nāk satraukums, jauno studiju biedru seju atpazīšana, jo redzēti tikai iestājekšāmenos. Šķiet, interesi par mums izrādīja arī vecāko kursu studenti, jo bija dzirdamas replikas: “Redz, kādi būs jaunie!”

Mūsu (jauno) tik daudz! Galvā šaudās visādas domas – tagad esmu citas saimes vidū, kādi būs studiju gadi, vai jaunie kursa biedri būs interesanti, draudzīgi, dzīvē sācies kaut kas pilnīgi jauns un neparasts...

Nedaudz kņūdina pakrūtē, kad no Doma laukuma dodamies lāpu gājienā uz Universitāti. Cilvēki ielās mūs sveicina. Gandrīz kā Dziesmu svētku gājieni. Naksnīgajās debesīs spīd lāpu ugunis. Esmu lepnā, jo es-

mu taču studente!

Pēc gadiem ierašanās Aristoteļa svētkos ir vairāk darba pienākums, lai par to norisi taptu reportāža Latvijas Universitātes laikrakstam. Jā, Universitātei ir savs laikraksts, kas ceļu pie lasītājiem meklē jau 81 gadu.

Iespaidīgi, vai ne? Meklējiet mūs savās fakultātēs! Ceram, ka kļūsim ja ne draugi, tad labi paziņas: jo mums taču būs kopīgas mājas – Universitāte.

“Universitātes Avīze” informē par notikumiem, sasniegumiem, iepazīstina ar tiem, kas šeit studē un strādā, aicina domāt kopā...

Iespējams, arī Jūs, kas lasa šīs rindas, kļūsit par mūsu autoru, jo esam taču Universitātes avīze.

Lai jums interesanti un neaizmirstami studiju gadi!

Ar studentiskiem sveicieniem
galvenā redaktore
ILZE BRINKMANE

foto: Andris Dzenis

Kopā ar Aristoteli – pār Universitātes sliekšni

Latvijas Universitātei ir dažādas tradīcijas, viena no tām – Jaunā Studenta svētki. Par to, kāda ir to nozīme un vēsture mūsu augstskolā, stāsta LU Zinātnes un tehnikas vēstures muzeja direktora vietnieces IRENAS ONDZULES vēstījums.

Pirmo reizi sengrieķu filozofs ciemos nāca 1966. gada 31. augustā

Aristotelis dzīvoja no 384. līdz 322. gadam pirms mūsu ēras un bija sengrieķu filozofs un enciklopēdisks zinātnieks. Viņa darbība ir cieši saistāma ar pasaulē pirmo klasisko augstskolu veidošanas pirmākumiem. Tajās valdīja eksaktās, humanitārās zinātnes, dabaszinātnes un teoloģija. Aristotelis šīm zinātnēm sāka likt pamatus jau tālajā senatnē. Tādēļ LU viņš ir ļoti tuvs un cienīts.

Pirmo reizi Aristoteļa jeb Jaunā Studenta svētki, kad pirmkursnieki uzsāk savas gaitas preti zinātnē un augstākajai izglītībai, tika svinēti padomju laikos. Toreiz LU bija Pēteris Stučka vārds un tādēļ sākotnējā pulcēšanās notika pie šī valstsvara pieminekļa – Pils laukumā. Tad gājieni devās uz Doma laukumu, bet pēc tam uz *Alma mater*, lai svinīgi saņemtu studenta apliecinājumus.

Tradicija ir tāda, ka pirmkursniekus, LU vadību, dekānu un mācībspēkus Aristotelis uzrunā un sveic Doma laukumā, bet pēc tam sagaida uz Universitātes kāpnēm. Šogad tas notiks 37. reizi! Ne mazums bijušo, pieredzējušāko un nākamajiem studentiem ir klāt šajos svētkos, kad augstskolas vadība un dekāni nāk amata tērpos. Lepni savus karogus un krāsus lentes nes studentu organizāci-

ju pārstāvji – korporācijas, vienotnes, konkordijas. Skaista ir tradīcija, ka gājienā tiek nestas lāpas – krēsloņi sākušajā pilsētā tas ir brīnišķīgs skats. Nereti augstskolas vadība un dekāni no Doma laukuma uz Universitāti ir devušies ar antikajiem automobiļiem, zirgu pajūgiem. Katru gadu šiem svētkiem ir savs miļš “knifīšs” un smarža.

Jaunais student, tu esi piederīgs Latvijas Universitātei

Tev ir jāsāk iejusties augstskolā – ar šo pirmo pakāpienu zināšanu pasaulē. Universitāte nav domāta tikai profesijas iegūšanai, tajā saņem arī akadēmiskās zināšanas un grādus. Jaunā Studenta jeb Aristoteļa svētki ir tavs pirmsākums šajā pasaulē. Gluži tāpat kā ticējums par galvenajām Latvijas Universitātes kāpnēm. Kādēļ studenti vairās pa tām iet? Tas ir simbols tam, ka cilvēks pa galvenajām kāpnēm vienreiz ieiet augstskolā, studē, augstskolu beidz un izejot no tām nofotografējas. Ir pabeigts noteikts dzīves posms. Tas prasa darbu un neatlaidību, degsmi un zinātkāri. Patstāvību un vēlmi izzināt. Mācībspēks ir kā kompass, kā orientieris, kurš norāda virzienā, kur un ko meklēt. Taču, ja pār tevi sāks valdīt slinkums, pēc tevis ilgosies karceris. Pastāv arī iespēja nonākt Mūžīgā studenta godā – ir tādi jauni cilvēki, kuri iesāk studijas, bet nekad nepabeidz... Vēlu, lai tev šis ir brīnišķīgs, interesants un zināšanu ieguves pilns laiks ar paveiktā vērtējumu – diplomu. Labas sekmes, uzņēmību un grūtību priekšā nepagur! Mācies cīnīties, jo studēt nekad nav bijis viegli. Neatkāpies no sava sapņa!

Neklātņieki un vakarnieki, tie ir svētki arī jūsu dvēselē

Man studiju laikā Aristoteļa svētkos neiznāca piedalīties, jo tie vairāk skar klātņiekus. Vēstures un filozofijas fakultātē studēju vakara nodaļā, un man šie svētki bija skats no malas. Pa dienu bija darbs, bet vakarā mācījāties. Tā nu vakarniekus un neklātņiekus šie svētki skar dvēseliski simboliski. Taču studijas mēs visi – bijušie, esošie un nākamie studenti – ejam vienu ceļu. Arī man bija ļoti jauki mācībspēki. No viņu sacītā mums, toreizējiem topošajiem vēsturniekiem, esmu ielāgojusi, lūk, kādu dzīves gudrību: “Visu grāmatu nekad savā galvā “nesabāzīsiet” un neatcerēsieties, atmiņā no tās paliks kādi fakti. Taču, ja jums dzīvē vajadzēs, jūs zināsiet, kur vajadzīgo meklēt, un pratīsiet orientēties informācijā.” Mums ir vajadzīgas pamatzināšanas, taču augstskola dod daudz plašākas iespējas – prasīt zināšanas izmantot dzīvē.

Sirsniņš paldies cilvēkiem, kuri rada šos svētkus

Jau trīsdesmit gadus par šiem svētkiem rūpi tur un tos organizē Edīte Šimanoviča un viņas vadītais šobrīdējais fonds “Juventus”. Viņiem ir mākslinieciskā radošā izdoma un enerģija, lai radītu svētkus jaunajiem studentiem, augstskolas vadībai, dekāniem un mācībspēkiem. Paldies jums par to! Paldies arī pārējiem cilvēkiem, kuri rūpējas par šo svētku labu izdošanos un noskaņū!

MĀRA SADOVSKA

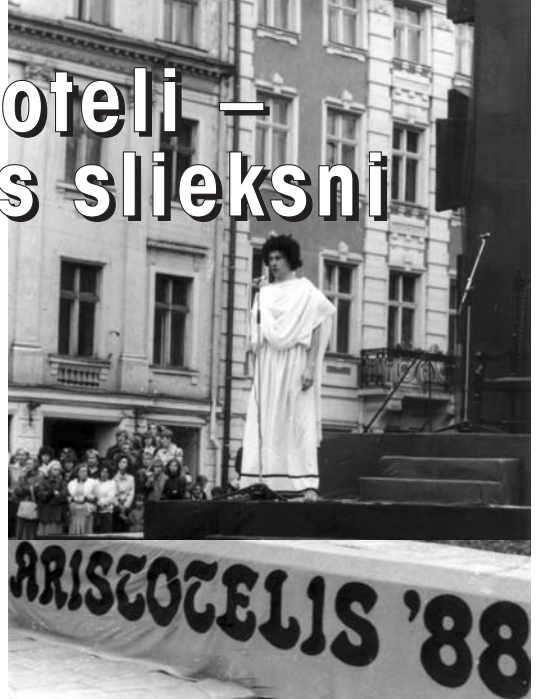

Foto: Andris Dzenis

“Visiem tiem, kuri šogad ies uz Aristoteļa svētkiem, es vēlu labi pavadīt laiku...”

Brīdī, kad saspriņģtais gatavošanās darbs iestājeksāmeņiem Latvijas Universitātē jau tikpat kā ir aizmirsts, bet tā vietā tepat uz sliekšņa stāv Jauņa Studenta svētki, savos pirmajos iespaidos par Universitāti un spilgtākajās emocijās sakarā ar nu jau par kaitra “universitātieša” neatņemamu mācību gada sastāvdaļu kļuvušajiem Aristoteļa svētkiem uz sarunas dueli aicinājam divus no jums, mūsu augstskolas pirmkursniekiem. DACE KAZĀKA un ILZE MILEIKO ir Sociālo zinātņu fakultātes 1. kursa studentes.

“Šogad es noteikti iešu gan uz tikšanos Doma laukumā, gan arī uz vakara pasākumu Dzelzeļa vēstures muzejā,” stāsta Dace, “es gribu būt kopā ar visiem un ceru, ka tas man ļaus ar daudzām iepazīties. Iespējams, ka “Aristoteli” es uzskatu par savu pienākumu: “Nu, kā, es taču te iestājos, un tādēļ tie ir svētki arī man!”” Ilze nelokāmi paliek pie sava: “Es izdomāju, ka pirmajā datumā, kad sākas mācības, gribu uz tām doties pilnībā izgulesies. Man patik pirms kaut kā jauna sevi sakārtot, un varbūt tieši tāpēc es uz Aristoteļa svētkiem neiešu.”

“Mani mulsina, ka Latvijas Universitāte ir tik “šausmīgi” liela...”

Ilze: Esmu pabeigusi “rozen-tājus”, kas salīdzinoši ir ļoti maz skolīņa. Kopā bijām tikai 150 cilvēku, tikpat, cik tagad Universitātē būs vienā kursā. Tas mulsina, kaut gan visādi citādi ir “baigi forši”.

Dace: Man patik, ka Universitātē ir izveļes iespējas. Es nāku no Vecpiebalgas lauku reģionālās ģimnāzijas, un manā skolā

kopā bija 500 cilvēku. Tas, ka fakultātes ir tik izmētātas, mani netraucē. Es nevarētu iedomāties, ka viss būtu “sastumts” vienā ekā. Tā būtu “drausmīga” burzma, kad visi tie tūkstotī tur darbotos. Tagad jūtu, ka Universitāte akceptē manas domas un ļauj izvēlēties. Vecpiebalgā man nebija vietas, kur izvērsties. Te, Rīgā, varu izpausties.

Ilze: Jā, bet cilvēku ir tik daudz, un tev jau nav laika, lai viņus iepazītu tā, ka tu varētu teikt - jā, es viņu pazīstu. Tu daudzus cilvēkus zini, bet nepazīsti.

Dace: Bet arī skolā, lai gan klasē mācījās 33 skolēni, bija tikai kādi pieci cilvēki, ar kuriem es cieši kontaktējos. Bija cilvēki, ar kuriem nepārmiju ne vārda. Mums vienkārši nebija nekā kopīga. Es domāju, ka Universitātē būs tāpat. Ja mums ar kādu būs līdzīgas intereses, tad mēs uzreiz to sapratīsim.

“Manuprāt, iestājeksāmeņus var filmēt, jo neko neaļļautu neviens neieraudzīs...”

Ilze: Eksāmenu filmēšana notika tikai Lielajā aulā, tas nozīmē, ka tikai apmēram 200 “izredzētajiem” vecākiem bija iespēja noskatīties, kā viņu bērni stājas Universitātē. Es laikam negribētu, ka mani filmē. Eksāmenā jau tāpat ir stress, un man isti nepatīk atrasties pozīcijā, kad kāds mani visu laiku novēro.

Dace: Bailes jau būs tam, kam ir, no kā baidīties. Ja man nav nekā, ko viltēt ārā no kabatām, jūtos pilnīgi normāli, jo neko taču nepārkāpju. Manis pēc, lai viņi filmē. Viņi tik un tā manā darbā neko neieraudzīs. Tur būs viss tas pats, ko es uz vietas uzrakstīšu.

Ilze: Ne jau par to, ka pieķers vai nepieķers, jo, lai uz iestājeksā-

sāmeņiem uzrakstītu špikerus, ir jāsaraksta grāmata. Es nedomāju situācijas, kad kāds varētu ieraudzīt kaut ko aizliegtu. Vienkārši tā tūri cilvēci - tev trīs rokas, vai tu izmisumā burzi drēbes, bet kāds uz to visu tiksmīnieties skatās no malas.

Dace: Man būtu interesanti, ja pēc tam arī es pati varētu to visu noskatīties: “Re, re, kā es tur bikšu malu burzu!” Neesmu arī dzirdējusi, ka kāds no malas būtu par to visu tiksmīnāties.

“Biju pārliecināta, ka izsiņa ir no Universitātes, un trīsošām rokām vēru to vajā...”

Dace: Dienā, kad visiem izstūjta izsiņas par iestājeksāmeņu rezultātiem, es biju ārzemēs. Man nebija starptautiskā pieslēguma, un Latvijā iebraucu tikai pēc divām dienām. Pirmo izsiņu, ko saņēmu uz robežas, ilgi nevarēju atvērt vaļā. Biju pārliecināta, ka tā ir no Universitātes, un trīsošām rokām vēru to vajā. Taču izrādījās, ka tā ir no mājiņniekiem. Izsiņu no Universitātes tā arī nesaņēmu. Es cerēju, ka tā visu laiku “karāsies gaisā” un nekur nepazudīs. Taču tā kaut kur pazuda. Laba draudzene paskatījās internetā un paziņoja man, ka esmu uzņemta Universitātē.

Ilze: Man viss bija kārtībā. Es biju “tusiņa”. Sēdēju un runāju par gudrām lietām, līdz pēkšņi: “O, izsiņa no Latvijas Universitātes!”. Žinu, ka Rīgas Ekonomikas augstskola izsūta vēstules, bet tas ir daudz ilgāk, tādēļ, manuprāt, Universitāte un izsiņas ir labāks variants.

Dace: Dzirdēju atsauksmes, ka izsiņas esot izstūtātas nakti. Cilvēki pamodušies, pa miegam tās izlasījuši un neko neesot sapratuši. Vai, priekā lecot ārā no gultas, “sacelta gaisā” visa māja,

foto: Toms Grimbergs

jo: “Urrā, esmu ticis Universitātē!”.

“Pēc savas idejas Aristoteļa svētki ir dāvāna pirmkursniekiem...”

Ilze: Lidz šim Aristoteļa svētkus esmu redzējusi “garām skrienot” un arī tad tikai to piedzēšanos, kas notiek vakarā. Lielākā daļa manu draugu konsekventi ignorē šos svētkus, un arī mani mulsina pirmais septembris. Studenti sabrauc Rīgā un, visu vasaru nodzīvojušies, gādīgo vecāku aprūpēti un mīlēti, pēkšņi ņem un “noraujas no ķēdes”.

Dace: Vienalga, vai tie būs Aristoteļa vai kāda cita veida svētki, es domāju, ka, ja cilvēks ir tendēts uz dzeršanu, tad viņam ir pilnīgi vienalga, kas tas par pasākumu. Viņš aizies uz to, lai kārtīgi piedzētos, un tam nebūs nekāda sakara ar Aristoteli.

Ilze: Es neesmu pret to, ka ir tādi svētki. Aristotelim, manuprāt, nav nekāda sakara ar pirmkursnieku, treškursnieku vai piektkursnieku masveida dzer-

šanu. Tas vienkārši degradē Aristoteļa ideju.

Dace: Ir cilvēki, kuriem vairāk patīk klusums, un ir cilvēki, kam patīk sabiedrība. Es piederu pie otrajiem un uz “Aristoteli” iešu, taču ne jau lai piedzētos. Aristoteļa nakts, manuprāt, ir kā ievads šajā dzīvē. Tā ir iespēja būt kopā ar cilvēkiem, kuri pēc tam paliek tavi draugi uz visu mūžu. Neaizejot uz šiem svētkiem, es justos apdalīta.

Ilze: Es varēju izvēlēties, vai gribu Aristoteļa svētku dienā strādāt vai ne, un izlēmju par labu darbam. Man nekad nav bijušas problēmas komunicēt ar cilvēkiem, tādēļ sevis pašapliecināšanai šie svētki man nav vajadzīgi. Uzskatu, ka attiecības ar studentiem visvieglāk veidošies nevis “tusiņos”, bet gan kopīgā mācību procesā. Taču visiem tiem, kuri šogad ies uz Aristoteļa svētkiem, es vēlu labi pavadīt laiku...

GITA LIEPIŅA

Vai tiešām Aristoteļa svētki?...

tradīcijas, būt savas tautas augšup cēlājiem... Šis motīvs īpaši caurvija ilggadējā rektora, ķīmijas profesora, pārliecināta skaidra dzīvesveida pārstāvja Jūlija Auškāpa (1844 – 1942) runcas. Mūsdienīgi skan viņa uzruna studentiem 1934. gada septembrī.

Neliels fragments:

Vesture rāda, ka tauta dzīvo kultūras dzīvi tik ilgi, kamēr tautā stipri tikumiskie pamati.

Tautas likteņus vada tās inteliģence, kuras morālais stiprums noteic tautas mūžu un stāvokli citu tautu vidū.

(...) Jums stāties ceļā vilinošī kārdinājumi, gan tukšu izpriecu, (...) gan šķietami viegli iegūstamu labumu veidā, aiz kuriem slēpjas vilšanās, negods un izmisums.

Nekad un neviena lai nebūtu starp Latvijas Universitātes audzēkņiem, kam būtu jāstājas

valsts vai sabiedrības priekšā par to, ka tas slikti pildījis savus pienākumus.

Nu jau turpat 40 gadus Latvijas Universitātes dzīvē mācību gada sākums nav iedomājams bez Aristoteļa svētkiem. Bet... vai tiešām šobrīd tie atbilst izcilā sengrieķu zinātnieka vārdam?

Aristoteļa tēls ir simbols zināšanām un tikumbai. Izcilais zinātnis virs mūdināja savus mācekļus attīstīt prāta spējas, pētīt procesus dabā un sabiedrībā un... nepadoties uzdzīvei, viņa vilinājumiem. Lidz mūsdienām ir saglabājis viņa brīdinājumus: **Reibums – tā ir labprātīga ļaunšanās vājprātam. (...) Ja mēs ejam uz priekšu zināšanās un atpakaļam tikumbai, mēs ejam atpakaļ un nevis uz priekšu.**

Aristoteļa dzīves laikā (384. – 322. g. p. m. ē.) Vidusjūras reģionā stiprāka reibinoša dzēriena par viņu nebija. Ne ti-

kai viņš, arī daudzi citi izcilie cilvēki laika tecējumā ir brīdinājuši par reibinošo dzērienu postošo ietekmi uz cilvēka organismu, īpaši smadzenēm. Šo pieredzi gūto atziņu 1886. gadā publiskā referātā “Alkohola ļaunums” zinātniski pierādīja Bāzeles universitātes rektors, vācu fiziologs un bioloģiķis Gustavs Bunge (1884 – 1920). Viņš ir formulējis ne tikai alkohola fizioloģisko iedarbību uz cilvēku, bet parādījis arī pedagoģisko pusī:

(...) Jauzsvēr, ka alkoholisko dzērienu vidū alus ir viskaitīgākais (...), neviens cits nav tik paveldinošs (...)

(...) Tāpēc izcilas personības piemērs panāk tūkstokārt vairāk nekā visi pārta slēdzieni un pamācības. Tie, kas domā, ka viņi ir aicināti tautu audzināt, lai iesāk paši ar sevi.

Pēdējā laikā mūsu Universitātes rīkotajos Aristoteļa

svētkos ir ieviests oficiāls alus tosts. Un kā oficiāls viesis – “Al-dara” ģenerāldirektors. Viņa sauklis: “Alus ir veselības dzēriens”.

Tas neatbilst šī dzēriena zinātniskajam skaidrojumiem. Iz-nāc, ka svētku rīkotāji un tosta akceptētāji vairāk uzticas Vitālijam Gavrilova kungam, nevis enciklopēdijās un konversācijas vārdnīcās rakstītajam.

Cerēsim, ka svētku rīkotāji dos priekšroku zinātniski pamatotiem slēdzieniem un pārbaudī-tai dzīves pieredzei. Novēlu:

- lai studentu svētkos valda skaidrs prāts un dabiskis prieks;

- lai Aristoteļa gars stabili ienāktu mūsu Alma mater dzīvē, celsim godā bezalkohola dzērienu.

LU AVIV (Jāņa Dāvja) fonda vārdā –

ILGA KAPENIECE

foto: Toms Grimbergs

Ilga Kapeniece

Latvijas pirmās brīvvalsts laikā ik rudenī, sākoties jaunajam mācību gadam, Latvijas Universitātes rektors Lielajā aulā teica sviniņu uzrunu, kas bija velīta galvenokārt jaunajiem studentiem – pārņemt gaišās

Emocionāls ievads pirmkursniekiem augstskolā

Aristoteļa svētki šogad notiks jau 37. reizi, un 30. gadu pēc kārtas tos organizē fonda "Juventus" direktore EDITE SIMANOVIČA. Mūsu saruna bija par šo svētku būvību un norisi tagad un agrāk.

Dažādos laikos pirmkursnieku svētki saukušies atšķirīgi. Pēc ilgām pārdomām Jaunā Studenta svētki ir domāti kā nopietns, svinīgs pasākums Doma laukumā, kas ar savu pacīlību pirmkursniekiem dod arī pašapziņu un sajūtu - "Esmu Universitātes students".

LU ir vienīgā augstskola

Latvijā, kas gadu desmitiem ilgi pilsētas centrā ik gadu rīko šādus svētkus ar gājieni no Doma laukuma uz mūsu *Alma mater*. Šajā akadēmiskajā pasākumā piedalās Universitātes kori, pūtēju orķestri, ir speciāla skatuve.

Kopš tā laika, kad tika uzstāti amata tēpi dekāniem, prorektoriem, rektoram, šie svētki kļuvuši nopietnāki nekā agrāk. Senāk kāds ir runājis no Doma baznīcas jumta, Aristotelis braucis irētā retro mašīnā, jājis ar zirgu, vests karietē.

Būtībā Aristoteļa svētki ir emocionāls ievads pirmo kursu studentiem augstskolā.

Emocijas rada arī skaistā mūzika, gājieni garām Brīvības piemineklim līdz augstskolai, kurās priekšā sagaida pūtēju orķestri, deg jāpas, pulcējas korporācijas. Šogad svētkos piedalīsies Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga, būs rektora uzruna, ceram ieraudzīt arī Rīgas mēru G. Bojāra kungu, izglītības ministru K. Šadurska kungu.

Svētku neformālo daļu, ko dēvē par Aristoteļa svētkiem, rīko Studentu padome. Tajā studenti var izlādēties, un šī daļa atšķiras no pirmās, akadēmiskās.

Mēs varam būt lepnī, ka

Latvijas Universitāte ir vienīgā augstskola, kurai Jāzeps Vitols uzrakstījis himnu. Universitātes 75. gadu jubilejā kora "Juventus" mākslinieciskais vadītājs Juris Kļaviņš uzrakstīja nopietnu, gan mūzikas, gan teksta ziņā dziļi emocionālu dziesmu "Alma mater", kas skanēs Doma laukumā, dzirdēsīm arī Artūra Maskata skaņdarbu "Rīgai".

Rīga ir studentu pilsēta. Lai šie Jaunā Studenta svētki ikvie-

nā raisa un atstāj emocijas!

Uzklausīju
ANDA LASE

foto: Toms Grinbergs

foto: Andris Dzenis

Nākamajā "Universitātes Avīzes" numurā, kas iznāks 9. septembrī, lasiet: sarunas ar jauniešiem, kuri piedalījās domrakstu konkursā "Mana nākotnes universitāte" un ir kļuvuši par LU studentiem; ar studentiem, kuri iesaistījās vasaras universitātē, kur sarunas notika vācu valodā; ar studentiem, kuri studējuši Latvijas un Francijas universitāšu sadarbības ietvaros un franču valodā. Lekciju tematikā ietilpa arī jautājumi par Eiropas Savienību...

Aicinājums ziedot tiem, kam vajadzīga palīdzība

Specializētajā sociālās aprūpes centrā "Veģi" veic garīgi atpalikušu bērnu sociālo aprūpi, audzināšanu, rehabilitāciju un integrēšanu sabiedrībā. Šobrīd centrā atrodas 123 bērni vecumā no četriem līdz 18 gadiem ar dažādiem garīgās attīstības traucējumiem. Lielākajai daļai no aprūpes centrā dzīvojošajiem bērniem nav vecāku vai atņemtas vecāku tiesības. Neskatoties uz savu slimību, arī šie bērni ir spējīgi mācīties. Diemžēl arī aprūpes centra vide prasa sakoptību. Telpām nepieciešams steidzams remonts, viskritiskākajā stāvoklī ir mazgāšanas telpas.

Studentu grupa, kura sastāv no 32 cilvēkiem, dažādu profesiju pārstāvējiem, ir izstrādājusi sabiedrisko projektu, kura mērķim ir trīs prioritātes: veikt remontu pirmā un otrā stāva mazgāšanas telpās; materiālie ziedojumi bērniem (rotalietas, grāmatas u.c.); sabiedrisks pasākums specializētā bērnu sociālās aprūpes centra "Veģi" bērniem izremontētās mazgāšanas telpu atklāšanas dienā.

Ja iespējams, ziedojiet arī jūs, lai "Veģi" bērniem dzīve kļūtu nedaudz gaišāka. Ziedojumu kaste atrodas LU, Raiņa bulvārī 19, 136. telpā - "Universitātes Avīzes" redakcija.

Ziedojumus pieņem līdz 10. septembrim.

"Universitātes Avīze"

(Iznāk katru otro otrdienu)

Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē IEVA ZIEMELE
Fotogrāfs TOMS GRINBERGS
Tekstus ievada BRIGITA KERSTENA
Datortālsikumu veido GUNTARS STEPANS

Latvijas
Universitātes
Studentu
padome

Sveiks,
pirmkursnieki!

2003. g. 31. augustā ielūdzam Tevi uz
ARISTOTEĻA SVĒTKIEM!

PASĀKUMA PROGRAMMA:

21.00 -
svētku koncerts
Dzelzceļnieku muzejā

19.30 - pūtēšanās Doma laukumā
20.00 - svinīgas runas Doma laukumā
20.40 - svētku gājieni uz Latvijas Universitāti. (laipsi balt. 19)

IEEJAB MAKŠA uz KONCERTU:

ar šo glāsiņu - 1 Ls
LU studentiem - 1.50 Ls
pārējiem - 2 Ls
ar glāsiņu + Hansabanka karti - **bezmaksas!!!**

PIEDALĀS:

LABVĒLĪGAIS TIPS
DEVICE
APARĀTS
E-SCARS un citi ...

informatīvais atbalsts

Pasākums tiek rīkots, sadarbība ar

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586 (pastkastīte atrodas LU kancelejā)
Tālruni: 7034328; Fakss: 7034438
E-pasts: luua@lu.lv. Interneta: <http://www.lu.lv>
Reģistrācijas apliecība Nr. 535.
Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauc uz "UA" obligāta. Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.